

นายยงยุทธ พรหมแก้ว
ผอ.สพป.ขอนแก่น เขต ๕

รู้ไว้ไม่กระทำผิด ฉบับที่ ๑/๒๕๖๖

วันจันทร์ที่ ๙ เดือน มกราคม พ.ศ.๒๕๖๖

“ลงเวลามาปฏิบัติราชการแล้วไม่ทำงาน มีโทษทางวินัย”

ครั้งนี้ กลุ่มกฎหมายและคดี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๕ ขอนำข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ.๗๘๙/๒๕๕๘ มาเป็นกรณีศึกษาและสร้างความตระหนักให้แก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ทราบ ดังนี้

คดีนี้มีข้อเท็จจริงอยู่ว่า “นาย ฉ. เป็นพนักงานเทศบาล ตำแหน่งนิติกร ได้รับมอบหมายจากนายกเทศมนตรีให้ยกย่องเทศบัญญัติของเทศบาลให้เป็นปัจจุบันและรับผิดชอบงานคดีเกี่ยวกับการค้างชำระภาษีอากร โดยให้รายงานความคืบหน้าทุกเดือน ข้อเท็จจริงปรากฏว่า นาย ฉ. มักมีพฤติกรรมมาลงลายมือชื่อในสมุดลงเวลาปฏิบัติราชการในเวลาเช้าและในเวลากลับ แต่ไม่อยู่ปฏิบัติงานที่โต๊ะทำงาน โดยในตอนเช้าส่วนมากจะนั่งพูดคุยกับผู้อำนวยการ ตอนสายไปคุยกับพนักงานขับรถบ้างไปห้องสมุดบ้าง ส่วนตอนเที่ยงจะไปรับประทานอาหารกับภรรยา และกลับเข้าสำนักงาน”

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า “การที่นาย ฉ. ผู้ฟ้องคดี ได้รับมอบหมายงานให้รับผิดชอบแต่กลับละเลยไม่เอาใจใส่ในงานดังกล่าวและมาลงชื่อปฏิบัติงานแล้ว แต่ไม่อาจปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายได้สำเร็จถือเป็นการขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งในหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมาย เป็นการทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร แต่การที่นาย ฉ. ผู้ฟ้องคดี ไม่ดำเนินการยกย่องเทศบัญญัติตามที่ได้รับมอบหมายให้แล้วเสร็จนั้นมีผลเพียงทำให้เทศบาลต้องบังคับใช้เทศบัญญัติที่เป็นปัจจุบันเท่านั้น แต่ไม่ถึงกับทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงกับเทศบาล ส่วนงานการติดตามคดีค้างชำระภาษีอากร เมื่อนายกเทศมนตรีได้เรียกงานดังกล่าวคืน กรณีจึงไม่อาจถือได้ว่าเป็นการขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง สำหรับการมาลงชื่อในสมุดลงชื่อปฏิบัติราชการ โดยไม่อยู่ที่โต๊ะทำงาน แต่อยู่ในบริเวณสำนักงาน หรือในบริเวณที่สามารถติดตามได้ ถือเป็นการละทิ้งหรือทอดทิ้ง เป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงและไม่เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ราชการ ประกอบกับไม่เข้าลักษณะเป็นการละทิ้งหน้าที่ราชการ ติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลากว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร พฤติการณ์ของนาย ฉ. ผู้ฟ้องคดี จึงเป็นความผิดฐานไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบแผนของทางราชการ อันเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง”

/สำหรับข้าราชการครู...

สำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาจะเป็นความผิดวินัยตามมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ทั้งนี้ จะเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่ร้ายแรง ต้องพิจารณาจากความเสียหายแก่ทางราชการเป็นสำคัญ

ด้วยความปรารถนาดีจากกลุ่มกฎหมายและคดี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ขอนแก่น เขต ๕

วิสัยทัศน์ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๕
“ภายในปี ๒๕๖๖ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๕
เป็นองค์กรชั้นนำระดับภูมิภาค ในด้านการบริหารจัดการที่มุ่งสู่มาตรฐาน
บริการเหนือความคาดหมาย ภายใต้แนวทางศาสตร์พระราชา”

รวบรวมและจัดทำโดย

นายพีรวิษฐ์ บุญหวังช่วย นิติกรชำนาญการ

หมายเหตุ : อ้างอิงจาก FACEBOOK เพจสำนักงานศาลปกครอง

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

มาตรา ๘๕ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการและหน่วยงานการศึกษา มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาลโดยถือประโยชน์สูงสุดของผู้เรียน และไม่ให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ

การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการและหน่วยงานการศึกษา มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล ประมาทเลินเล่อ หรือขาดการเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง